

یا جمیع کرد روزه تباہ شود و قضا با کفایت و اجابت و کفایت
روزه آنست که یک بنده آزاد کند یا دوازده متواتر روزه
دارد یا شصت مسکین را طعام دهد **مسلم** افطار کردن چند
طایفه را مباح است یکی مسافر دوم زن حامله سیم زن شیر
دهنده طفل را چهارم بیمار که از روزه داشتن بیماری او زایل
میشود پنجم زن حائض ششم زن صاحب نفاس و هر که
برین صفت افطار کرده باشد بعد از ماه رمضان قضا کند واجب
است **باب نهم** در بیان زکوت بر صاحب نصاب عاقل و
بالغ و حر و سواهی فرج ضروری و قرض از دو صد درم نقره
بسیار درم دادن یک سال کامل فرض است و از قسم طلا
از بیست و بنار نیم دینار زکوة بدید زکوة فرض نیست
بر کافر و بنده و مدبر و اتم و ولد و مکاتب و کودکان و دیوانه

و درین دار

و درین دار **مسلم** از زیور طلا و نقره پوشیدنی یا زیاده او اند
طلا و نقره داشته باشد زکوة فرض شود **مسلم** اگر
اسپاهی فروخته دارد و از سر اسپ یک یک بیاید
و اگر نه بعد از فروختن از مبلغ آن موافق زکوة حساب
کرده بدید **باب دهم** در بیان حج بدانکه حج فرض است بشرط
زاد را حله و امنیت راه بود و قرضدار نباشد و خرج اهل
و عیال داده باشد و خرج مرکب سواری و خرج خود اینقدر
داشته باشد که رفته باز آید و عورت را همراه شوهر بود
و یا کسی از محرم همراه وی باشد اگر این صورتها میداشته
باشد در تمام عمر یک مرتبه حج فرض است **فصل** در بیان
فرائض حج اگر ترا برسد که در حج چند فرض است اول آنست که
سه فرض است اول احرام بپوشیدن و دوم توقف بعرافات